

Henkilökohtaisesti

Oleniusten lähettikirje 2/2024 –2.4.2024

Lähetystyötä tehdään pohjimmiltaan aina ihmiseltä ihmiselle. Ja näin se on aina ollut. On ollut ihmisiä, jotka ovat saaneet kuulla Jumalan suurista teoista ja ovat innostuneet siitä niin, että ovat halunneet mennä kertomaan siitä eteenpäin. Evankeliumin ilosanoma syntimme sovittavasta Jeesuksesta ei jää vain haaleaksi yleistuntuiseksi tiedoksi, vaan se käy kohti. Ilosanoma leviää henkilökohtaisesti.

Kevät täällä Virossa on jo pitkällä ja maaliskuun viimeisinä päivinä on ollut uskomatonta nauttia ulkoilmasta t-paita päällä yli 20 asteen lämmössä. Kevät on pitänyt sisällään monenlaisia kohtaamisia kaikenikäisten virolaisten kanssa ja tässä kirjeessä saat kuulla joistakin niistä.

”...julistamaan vangituille vapautusta.”

Lähetystyössä on hyvä olla aina avoimin mielin liikkeellä, sillä monet hienot työmahdollisuudet tulevat yllättäen ja usein lyhyelläkin varoitusajalla varsinkin, jos on virolaisista kyse.

Olli sai alkuvuodesta mieluisan yhteydenoton, kun Pisara ry:n Tuula Suomesta soitti. He olivat tulossa pienellä porukalla vierailulle Viron vankiloihin ja kysyivät, olisimmeko kiinnostuneet tulemaan mukaan Tarton vankilaan. No mikäpä ettei, sillä asumme vain muutaman kilometrin päässä Tarton vankilasta ja usein matkalla Põlvaan olimme mietiskelleet minkälaista tuollakin vankilassa mahtaa sisällä olla. Olli lupautuikin mukaan pitämään puheenvuoron vangeille.

Kieltämättä oli hieman jännittävää astella sunnuntai aamuna sisään vankilan turvatarkastukseen, sillä aikaisempaa kokemusta ei ollut. Olisivatko vangit rauhattomia ja jaksaisivatko he ylipäätään kuunnella? Yllätykseksemme keskellä vankila-aluetta oli varsin hieno kappelirakennus ja siellä vapaaehtoiset vangit jo iloisena laittoivatkin paikkoja kuntoon ja harjoittelivat jumalanpalvelusten musiikkia. Sinä sunnuntaina meillä olisi ensin vironkielinen ja parin tunnin päästä vielä venäjänkielinen jumalanpalvelus, joiden saarnan paikalla me vierailijat saimme pitää puheenvuorot.

Kun Olli aloitti puheenvuoronsa raamatunkohdalla, jossa ylistetään maailmankaikkeuden luonutta Jumalaa ja pohdiskelemalla, ettei totta tosiaan tämä kaikki ole voinut tulla tyhjästä, vaan tällä kaikella täytyy olla alkuperä ja Luoja, oli helppo huokaista helpotuksesta: paikalle tulleet viitisenkymmentä

Olli Pisara Ry:n porukan kanssa Tarton vankilan edustalla

vankia kuuntelivat kiinnostuneina ja hiljaisina. Kuitenkin kun tuli aika kertoa vangeille, että tämä sama maailmankaikkeuden luonut Jumala myös tietää kuka sinä olet ja on kiinnostunut siitä, kuinka sinulla menee, laskeutui vankien keskuuteen sellainen täydellinen hiljaisuus, että vasta silloin tajusi, etteivät he aiemmin niin hiljaa olleet ollutkaan. Tuo täydellinen hiljaisuus jäi pysyvästi mieleen.

Ollin puheen jälkeen vankilapappi kysyi vangeilta, kuka haluaa seurata Jeesusta ja kutsui heitä eteen rukoiltavaksi. Kymmenkunta vankia tuli polvistumaan alttarille, heidän puolestaan rukoiltiin ja nimet otettiin ylös, että heidän kanssaan voidaan keskustella kuinka jatkaa tästä eteepäin. Silloin ajattelimme, että näin täällä vankilassa varmaankin on tapana. Kun kysyimme asiaa jumalanpalveluksen jälkeen, ei niin oltukaan tehty Tarton vankilassa miesmuistiin. Vankilapappi oli kuulemma niin vaikuttunut Ollin puheesta, että oli spontaanisti päättänyt päättää jumalanpalveluksen poikkeuksellisella tavalla. Oli itsellemmekin rohkaisevaa nähdä, miten Jumalan sana puhutteli silloin noita rikoksistaan istuvia miehiä ja ehkäpä moni löysi tuona päivänä rauhan Luojansa kanssa, joka myös vapauttaa ihmisen aivan erityisellä tavalla.

Ennen venäjänkielistä palvelusta meitä varoitettiin, että paikalle tulee todennäköisesti vain muutama muutama vanki, jos sitäkään. Kun aika koitti, täyttyi kappeli noin neljästäkymmenestä karskin näköisestä venäläisvangista, jotka erityisellä hartaudella lauloivat venäjänkielisiä hengellisiä lauluja, joista emme valitettavasti ymmärtäneet sanaakaan. Ollin puheen tulkkasi venäjäksi muutamia vuosia aikaisemmin samaisessa Tarton vankilassa murhasta istunut ja sittemmin vapautunut Mart, joka oli saanut löytää vankilassa uskon Jeesukseen. Monet vangit ja työntekijät hänet muistivatkin ja Mart sai hienolla tapaa olla todistamassa omalla elämällään, miten Jumala voi saada ihmisessä muutoksen aikaan.

*Räpinan nuortenleirin porukkaa ennen leirin
päättäneyttä jumalanpalvelusta*

Rakkauden arvoinen

Neljä vuotta sitten aloitimme tekemään nuorisotyötä Etelä-Viron seurakunnissa, joissa sitä ei käytännössä ollut juuri lainkaan. Hedelmälliseksi osaksi nuorisotyötämme on muodostunut viikonloppuleirit, joita olemme järjestäneet asutuskeskuksissa koulujen syys- ja kevätlomien aikaan.

Tällä kertaa vuorossa oli aivan Viron itärajalla sijaitseva Rápina, jossa järjestimme yhden yön kestävästä leiristä teemalla "Rakkauden arvoinen". Odotettavissa oli, että suurin osa nuorista tulisi olemaan teini-ikäisiä tyttöjä, joille itsetuntoon ja rakkauteen liittyvät teemat ovat ajankohtaisia ja tämä oletamus osoittautui erittäin hyvin paikkansa pitäväksi.

suomalainen sanoisi, ettei onnistu, sanovatkin virolaiset: kyllä se jotenkin saadaan järjestymään!

Leirillä monet nuoret saivat kuulla Taivaan Isästä, joka rakastaa heitä juuri sellaisina kuin he ovat, ja kutsuu mukaansa. On surullista, miten moni nuori kuvittelee, ettei kukaan rakasta ja välitä heistä. Meillä on tärkeä sanoma heille kerrottavana.

Viikoittaisessa nuorisotyössämme on hieno mahdollisuus tutustua paikallisiin nuoriin ja heidän elämäntilanteisiinsa. Leireillä on sitten enemmän aikaa syventyä aiheeseen ja nuorille annettu aika syventää luottamussuhdetta.

Lähetit koolla

Viron luterilaisen kirkon yhteydessä toimivat lähetystyöntekijät työskentelevät ympäri Viroa ja muutaman kerran vuodessa sovimme yhteisen paikan, johon kokoontumme ns. lähettipäiville. Tällä kertaa maaliskuun alussa kokoontuimme lähetystyöntekijöiden ja Viron kirkon lähetyskeskuksen henkilökunnan kanssa Tallinnan Mustamäen kirkolle. Suomalaisten panos Viron kirkon auttamiseksi on merkittävä ja koko lähetystyöntekijäporukka koostuu 9 suomalaisesta, 2 norjalaisesta ja 1 virolaisesta. Erityisesti lähettien antama panos lapsi- ja nuorisotyölle on elintärkeä: sen parissa meitä työskentelee lähes puolet. Rukoilemme ja teemme työtä sen eteen, että tulevaisuudessa virolaiset voisivat tehdä tätä työtä myös omavaraisesti.

Oli hyvä ja tärkeää tulla yhteen lähettiystävien kanssa ja jakaa yhdessä elämän ja työn iloja ja suruja. Tärkeä osa lähettipäiviä on aina myös se, että rukoilemme yhdessä jokaisen lähetin puolesta.

Lähetystyöntekijät ja lähetyskeskuksen väki koolla Mustamäellä. Vierilemassa arkkipiispa Urmas Viilma.

Koko Viron nuorisotyön hyväksi

Tähän asti tekemämme nuorisotyön painopiste on ollut vahvasti Etelä-Viron seurakunnissa. Etelä-Viroon onkin muodostunut työmme tuloksena nuorisotyön verkosto, jossa yksittäisten seurakuntien nuoria kootaan yhteen. Porukat ovat pieniä, mutta kun pienet porukat tulevat yhteen, onkin koolla jonkinmoinen joukko seurakunnan nuoria, jotka saavat kokea yhteyttä ilosanoman äärellä.

Tämän vuoden iso projekti meille on tuottaa Viron luterilaisen kirkon käyttöön ”Seurakunnan [vapaaehtoiset] nuorisotyöntekijän ABC”. Tällä materiaalilla on tarkoitus rohkaista ja varustaa virolaisia tekemään itse nuorisotyötä omissa seurakunnissaan. Tällä hetkellä tekijöitä on vähän ja heille tarjottu tuki vielä vähäisempää. Tavoitteenamme on tuottaa tiivis, nykyaikainen ja samalla mahdollisimman ajaton lyhytvideokurssi virolaisten vapaasti katsottavaksi nettiin.

Projekti tulee olemaan iso haaste Ollille ja niille vapaaehtoisille, jotka ovat lupautuneet mukaan antamaan oman panoksensa. Pyydämme rukoilemaan projektin puolesta.

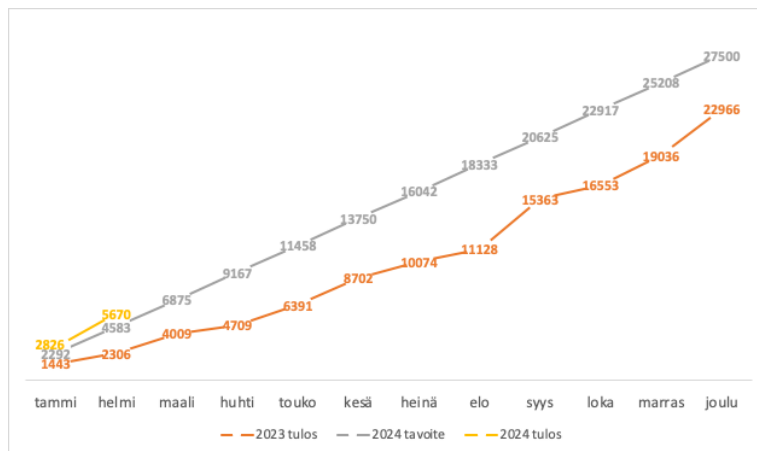
Pääsiäisen juhlaa

Virossa ei muuten oikein ole yhtä kaikkien tuntemaa yhteistä nimitystä pääsiäiselle. Toiset puhuvat "munapyhästä", toiset taas "lihanottajaisista" joka viittaa paastonajan loppumiseen. Kristityt taas käyttävät sanaa "ylösnousemuspyhä", joka hienolla tavalla kertookin pääsiäisen oikean merkityksen.

Viron seurakunnissa oli monenlaista tarjontaa pääsiäisen ajalle. Me järjestimme lankalauantaina pienessä Kanepin kylässä pääsiäisteemaisen perhepäivän. Todelliseksi järjestäjien yllätykseksi Kanepin seurantalolle saapuikin noin 50 lasta, nuorta ja vanhempaa, vaikka odotimme vain muutamaa. Perheet pääsivät monenlaisten käsitöiden, aktiviteettien ja opetuksen kautta tuttavaksi pääsiäisen tapahtumien kanssa, jotka monille olivat aivan tuntemattomat. Mieleen jäi yksi isä, joka oli saapunut paikalle pienten lastensa kanssa, ja tuli tapahtuman loppuksi vuolaasti kiittelemään, että tällaista järjestetään. Kutsuimme heidät mukaan nyt virinneeseen viikottaiseen pyhäkouluun.

Pääsiäistapahtuma Kanepin seurantalolla

Kiitos kun olet mukana matkallamme Viron lähetystyössä! Pyydämme rukoilemaan tekemämme työn puolesta, se varmasti vaikuttaa. Työmme ei ole mahdollista ilman seurakuntien ja yhä enenevässä määrin yksittäisten ihmisten lahjoituksia. Jos tekemämme työ kuulostaa sinusta sellaiselta mitä kannattaa jatkaa, pyydämme harkitsemaan myös työmme rahallista tukemista.

Salome Olli

Tartossa 2.4.2024

Rukousaiheita:

- Kanepin pyhäkoulu
- Kesän isojen lasten- ja nuortenleirien valmistelut
- Nuorisotyö koulutusmateriaalin valmistelu
- Viron kansan hengellinen herääminen

Haluaisitko olla mukana lähetystyössä? Jos haluat tukea Oleniusten työtä, voit laittaa haluamasi summan Sley'n lahjoitustilille IBAN: F113 8000 1500 7791 95 BIC: DABAFIHH. Käytä henkilökohtaista viitenumeroasi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyksenkannatuksena, tai kirjoita viestikenttään Oleniusten rengas + oma kotiseurakuntasi. Säännöllisestä kuukausilahjoittamisesta saat tietoa täältä <https://www.taivaallinenlahja.fi/kuukausilahjoittaminen> tai Leea Gröhniltä, leea.grohn@sley.fi, puh. 044 767 5201

Viitenumero- ja osoiteasioissa sinua palvelee Anu Laine anu.laine@sley.fi tai puh. 044 298 2601.

Tukesi tekee mahdolliseksi evankeliumin viemisen niiden pariin, jotka eivät vielä tunne Kristusta.

Kiitos tuestasi! Jumala lahjasi siunatkoon.

Keräyslupa: RA/2021/1127